

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28185/2023
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 523/18 од 30.05.2018. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 523/18 од 30.05.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 523/18 од 30.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 32816/16 од 07.11.2017. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених инвалиднина за период од новембра 2013. године закључно са августом 2017. године исплати укупно 677.017,41 динара у појединачним износима са законском затезном каматом на начин ближе наведен у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужена обавезе да му исплати за период од новембра 1999. године закључно са октобром 2013. године појединачне износе са законском затезном каматом на начин ближе наведен у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог за застој, односно прекид поступка. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 113.500,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 523/18 од 30.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена је првостепена пресуда у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим

изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступка у наведеном делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу одлуке о камати на износ главног дуга, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. Правноснажном пресудом одлучено је о накнади штете због неисплаћених инвалиднина, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан, а тужена обавезана да тужиоцу плати (на име главног дуга и камате на главни дуг за период од новембра 2013. године закључно са августом 2017. године), док је одбијен тужбени захтев за период од новембра 1999. године закључно са октобром 2013. године, због застарелости потраживања. О овом праву тужиоца, висини тражене накнаде и камати судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари, а тиче се примене одредаба чланова 172, 186. и 277. став 1. Закона о облигационим односима. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став да, имајући у виду да је основ потраживања накнада штете, која се сматра доспелом од тренутка када је тужена имала обавезу да исплати инвалиднину, па како је тужиоцу правноснажним и извршним решењем признато право на инвалиднину и оно производи правно дејство све док у прописаном управном поступку не буде измењено или укинута, а тужена у смислу правила о терету доказивања није доказала да је стечено право на инвалиднину у међувремену укинута, нити мењано неким другим решењем. Тужена је у таквој ситуацији без законског основа обуставила исплату инвалиднине, чиме је тужиоцу проузроковала штету. Указивање у ревизији на другачије одлуке овог суда, као и одлуке нижестепених судова, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари јер одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, па стога да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим

случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке у делу којим је одлучено о камати на главни дуг (периоду за који тече камата), дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини његово главно потраживање, то и ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић